

OIKEUS KOULUTUKSEEN KUULUU JOKAISELLE

Suomen perinteisiä valttikortteja, jopa vientituotteeksi asti, ovat kansainvälisissä vertailuissa menestyneet oppilaat ja laadukas, perheen tulotasosta riippumatta jokaisen saatavilla oleva koulutus. Mutta toteutuvatko Suomessa aidosti nuorten yhdenvertaiset mahdollisuudet kouluttautua haluamaansa ammattiin?

Joka kymmenes suomalaislapsi kasvaa perheessä, jossa toimeentulo jää laskennallisen köyhyysrajan alapuolelle. Tämä tarkoittaa noin 120 000 lasta.

Perheen heikko taloudellinen tilanne voi olla este nuoren toivomalle koulutukselle, sillä toisen asteen opiskelun vaatimista hankinnoista saattaa olla lähes mahdotonta selvittää. Myös asuinpaikalla on väliä – samoja mahdollisuuksia ei ole tarjolla joka puolella Suomea.

Jos nuori ei pääse opiskelemaan toiselle asteelle tai keskeyttää opintonsa, hän on pahimmillaan vaarassa syrjäytyä koko yhteiskunnasta. Tulevaisuudensuunnitelmat vaihtuvat turhautumiseen. Koulutuksen puute enteilee myös niukkaa arkea, sillä ilman toisen asteen tutkintoa suomalaisilla työmarkkinoilla on vaikea pärjätä. Myös yhteiskunnalle tämä tarkoittaa pitkää penniä.

Ongelma, josta nuortemme tulevaisuus ja kokonaisvaltainen hyvinvointi riippuu, on onneksi ratkaistavissa. Peli ei ole menetetty – mutta pikaisia toimia tarvitaan.

MITEN HAASTEET VOITAISIIIN RATKAISTA?

1. Maksuton toisen asteen koulutus

Perheen tai nuoren varattomuus ei saa olla esteenä toisen asteen opiskelulle. Maksuttomuuden kehittämiseen tarvitaan valtakunnallisen tason ratkaisuja, esimerkiksi lainsäädäntöä kaikille maksuttomasta toisen asteen koulutuksesta.

2. Perustaidot riittävälle tasolle

On varmistettava, että perustaidot, kuten luku- ja kirjoitustaito sekä sosiaaliset taidot kehittyvät riittävästi peruskouluaikana, jotta osaaminen riittää toisen asteen opintoihin.

3. Painopiste ennaltaehkäiseviin palveluihin

Nuorten koulutusta ja opinnoissa pärjäämistä edistetään parhaiten kehittämällä ennaltaehkäisevää nuoriso- ja perhetyötä jo peruskoulussa, erityisesti yläkouluaikana. Sosiaali-, terveys-, ja mielenterveyspalvelujen sekä koulun opiskelijahuollon yhteistyömahdollisuudet on varmistettava. Avun pitää lähteä nuorten omasta kokemusmaailmasta ja heidän tarpeistaan.

Mahdollisuus kouluttautua yksilön tai perheen varattomuuden sitä estämättä (Perustuslaki 16 §) on perus- ja ihmisoikeus. Sen on oltava aidosti totta myös Suomessa.

OIKEUS KOULUTUKSEEN KUULUU JOKAISELLE.

Yli 2 000 € lukion kustannukset opiskelijalle

Yli 900 € kampaaja-opiskelijan välinehankinnat

17 % nuorista karsinut opiskeluvaihtoehtoja rahanpuutteen vuoksi
(Nuorisobarometri 2017)

24,2 % vähävaraisten perheiden lapsista arvioi taloudellisten tekijöiden vaikuttaneen koulunkäyntimahdollisuuksiinsa
(Lapsen ääni 2018)

16 %:lla 20–29-vuotiaista suomalaisista pelkkä perusasteen koulutus

370 000 € pelkän peruskoulun käyneiden lisäkustannus julkiselle taloudelle (koko elinajalta/hlö)

100 milj. € / v. kaikille maksuton toisen asteen koulutus

Vastaavat kustannukset yhteiskunnalle aiheutuvat jo 270:stä ilman koulutusta jääneestä heidän elinaikanaan.

Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry, Milla Kalliomaa

Me-säätiö, Ulla Nord

Nuori Kirkko ry, Sami Ojala

Lapsiasiavaltuutettu Tuomas Kurttila

Lastensuojelun keskusliitto, Hanna Heinonen

Pelastakaa Lapset ry, Hanna Markkula-Kivisilta

Suomen nuorisoalan kattojärjestö Allianssi ry, Anna Munsterhjelm

Yhteisvastuukeräys, Tapio Pajunen

Lisätiedot:

*Tapio Pajunen, keräysjohtaja, Kirkkopalvelut ry
p. 0400 870 041, tapio.pajunen@kirkkopalvelut.fi*

OIKEUS KOULUTUKSEEN KUULUU JOKAISELLE.